

полски пълкове, гарнизонътъ на столицѫ-тѫ и Императорска-та гвардія, па гы прѣдаде подъ главно прѣводителство на военачялника Йоанна да излѣзе насрѣщъ нападатели-ты, а Адмиралъ Музелай отиде да подпомага нападаніе-то откамъ морскѫ-тѫ странѫ. Най-сѣтнѣ Гърци-ти нападнѫхѫ на Българи-ты, та ся отвори страшенъ бой, въ който Български-ты войводы нанесохѫ славиѫ побѣдѫ надъ Гърци-ты: военачялници-ти Йоаннъ и Алексіа Партикій едвамъ сполучихѫ да избѣгнѫть и да ся скришѫть въ столицѫ-тѫ; генераль Фотинъ и много други паднѫхѫ убити; адмиралъ-тъ, който бѣше излѣзъ на сухо да помога, быде нараненъ и додѣто бѣгаше съ войскары-ты си за да ся хвьрли въ корабы-ты, падна въ море-то, та ся удави съ повечето отъ дружинѫ-тѫ си; а двама-та войводы Левъ и Пота, които защищавахѫ палатски-ты крѣости, быдохѫ притѣснени, та ся принудихѫ да бѣгатъ; а пакъ когато Български-ты войводы съглядали, че Пегийски-ты палати и укрѣ-ленія при градски-ты стѣни още ся защищаватъ отъ Гърци-ты, тіи повелили едини-ти да ся прѣда-дѣть на огънь, а други-ты да ся съсипятъ (922 г.). Това е было прѣди пятъ-тѫ недѣлъ отъ Велики посты.

Между това царь-тъ обсаждаше градъ Едрене, който силно ся защищаваше отъ нѣговъ управителъ Левъ Партикій, нарѣченъ послѣ Моро. Той много ся противи на Симеона, па най-сѣтнѣ слѣдъ дѣлговрѣ-мениѫ обсадѫ, принуди ся отъ гладъ да прѣдаде града на Българи-ты (923 г.). Додѣто Царь-тъ прѣвземаше